Lietas arhīva Nr. CA-0146-18/9
ECLI:LV:ZAT:2018:0712.C33656016.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2018.gada 12.jūlijā

Zemgales apgabaltiesa
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Skudra,
tiesnese S.Maršāne,
tiesnese I.Belicka
ar tiesas sēdes sekretāri Egiju Spodri,
piedaloties prasītāja /pers. A/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Daumantam Krastam un atbildētājas /pers. B/ (/pers. B/) pilnvarotajai pārstāvei /pers. D/,
atklātā apelācijas instances tiesas sēdē izskatīja civillietu sakarā ar atbildētājas /pers. B/ (/pers. B/) apelācijas sūdzību par Bauskas rajona tiesas 2017.gada 19.maija spriedumu /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasībā pret /pers. B/ (/pers. B/), personas kods /personas kods/, un /pers. E/, personas kods /personas kods/, par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 5.augustā prasītājs /pers. A/, kuru uz pilnvaras pamata pārstāv zvērināts advokāts Daumants Krasts, vērsies Rīgas rajona tiesā ar prasību pret /pers. B/ (/pers. B/) par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu.

Prasības pieteikumā prasītājs norāda, ka ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 27.aprīļa spriedumu lietā Nr.C33435413 apmierināta prasītāja prasība, no /pers. E/ par labu prasītājam piedzīti zaudējumi, ar lietas vešanu saistītie izdevumi un tiesāšanās izdevumi, kopā 6472,77 EUR, prasītājam noteiktas tiesības saņemt no /pers. E/ par laiku no sprieduma stāšanās spēkā līdz sprieduma izpildei likumiskos 6% gadā no neatmaksātās zaudējumu pamatsummas. Spriedums stājies spēkā 2016.gada 18.maijā. Prasītājs saņēmis izpildu rakstu, ko iesniedzis zvērinātam tiesu izpildītājam izpildei. Zvērināts tiesu izpildītājs 2016.gada 30.jūnijā sagatavojis prasītājam izziņu, kurā norādījis, ka piedziņa no /pers. E/ nav iespējama.

Pārbaudot parādnieka mantisko stāvokli, konstatēts, ka parādniekam līdz 2014.gada 6.augustam piederēja nekustamais īpašums /Nekustamais īpašums/, kuru parādnieks 2014.gada 6.augustā nodevis savai sievai – atbildētājai /pers. B/, pamatojoties uz 2014.gada 5.augusta laulāto mantisko attiecību līgumu par visas mantas šķirtību.

Secina, ka /pers. E/ nekustamo īpašumu nodevis atbildētājas /pers. B/ īpašumā gandrīz gadu pēc tam, kad 2013.gada 8.augustā prasītājs jau bija vērsies tiesā pret /pers. E/ par zaudējumu piedziņu.

Prasītāja ieskatā minētais laulības līgums slēgts pretēji Civillikuma 1.pantam un tajā nostiprinātajam labas ticības principam, jo noslēgts pēc prasītāja prasības celšanas pret /pers. E/. Līdz laulības līguma noslēgšanai nekustamais īpašums bijis /pers. E/ atsevišķā manta, jo par īpašnieku uzskatāms tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatā.

Vērš tiesas uzmanību uz to, ka laulības līgums slēgts ar mērķi izvairīties no parāda samaksas, kas ir pretrunā ar Civillikuma 1415.pantā noteikto.

Prasītājs norāda, ka viņam ir tiesības vērst piedziņu uz atbildētājai /pers. B/ piederošo nekustamo īpašumu, jo laulības līguma noslēgšana netraucē prasītājam celt prasību, pamatojoties uz Civillikuma 115.panta trešo daļu, jo, neraugoties uz laulības līguma noteikumiem un līgumslēdzēju nodomu, prasītājs var īstenot savas iegūtās tiesības uz piedziņu, neapstrīdot laulības līgumu.

Līdz ar to secina, ka prasītājs var prasīt minētā aizskāruma novēršanu, nemaz neapstrīdot laulības līgumu, ar kuru viņa jau iegūtās tiesības aprobežotas, un neatkarīgi no līguma noteikumiem, t.i., prasītājs var celt prasību par piedziņas vēršanu uz parādniekam saistību izpildes pienākuma rašanās vai pastāvēšanas laikā piederējušo mantu.

Prasītājs lūdzis tiesu: 1) vērst piedziņu uz atbildētājai /pers. B/ piederošo nekustamo īpašumu /Nekustamais īpašums/, kas ierakstīts Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Ādažu novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, kadastra Nr./kadastra numurs/, par kopējo summu 6472,77 EUR; 2) noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus pa seši no simta gadā no parāda pamatsummas; 3) piedzīt no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam samaksāto valsts nodevu un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus; 4) piedzīt no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam izdevumus par zvērināta advokāta palīdzību sakarā ar juridiskās palīdzības sniegšanu šajā civillietā.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1.pantu, 115.panta trešo daļu, 1415., 1759., 1765.pantu (lietas 1.sējuma 4.-6.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1] pantu civillieta 2016.gada 25.oktobrī nodota izskatīšanai Bauskas rajona tiesai (lietas 1.sējuma 47.lapa).

2017.gada 27.februārī prasītāja /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Daumants Krasts iesniedzis Bauskas rajona tiesā prasības pieteikuma grozījumus, ietverot lūgumu lietā pieaicināt atbildētājas /pers. B/ laulāto /pers. E/ kā otru atbildētāju.

Prasības pieteikuma grozījumos pārstāvis norāda, ka atbildētāju laulības līgums slēgts ar mērķi izvairīties no parāda samaksas, kas ir pretrunā Civillikuma 1415.pantā noteiktajam.

Atsaucoties uz Augstākas tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 10.marta spriedumu lietā Nr.SKC-146/2014, norāda, ka prasītājam nav jāapstrīd laulības līgums, bet ir tiesības sekot mantai un prasīt apmierinājumu no tās, analoģiski kā tas ir mantas dāvinājuma gadījumā, jo no parādiem nevar atbrīvoties, dāvinot visu mantu.

Civillikuma 115.panta trešā daļa ļauj prasītājam secināt, ka viņš var prasīt minētā aizskāruma novēršanu, neapstrīdot laulības līgumu, ar kuru viņa jau iegūtās tiesības aprobežotas. Citiem vārdiem, prasītājs kā kreditors var celt prasību par piedziņas vēršanu uz atbildētājam /pers. E/ saistību izpildes

pienākuma rašanās vai pastāvēšanas laikā piederējušo mantu.

Uzsver, ka Rīgas rajona tiesas 2016.gada 27.aprīļa spriedumā (lieta Nr.C33435413) minēts, ka prasītājs ilgstoši e-pasta sarakstē sarakstījies ar /pers. E/ par naudas atgūšanu, kas pierāda to, ka /pers. E/ bija zināms par parāda esamību pret prasītāju. Turklāt atbildētāja /pers. B/ civillietas Nr.C33435413 izskatīšanas laikā paskaidrojusi, ka ļāva savam laulātajam – /pers. E/ izmantot savu bankas kontu. Kā izriet no atbildētājas /pers. B/ civillietā Nr.C33435413 iesniegtās AS „DNB banka" 2015.gada 23.marta izziņas un maksājuma uzdevumiem, /pers. E/ bankas konta darbība bijusi ierobežota sešu nenokārtotu saistību dēļ par kopējo summu 29 680,44 EUR, kas tikai apliecina, ka /pers. E/ sev piederošo nekustamo īpašumu bez atlīdzības nodevis sievai – atbildētajai /pers. B/ ar mērķi izvairīties no saistību izpildes. Turklāt no minētās izziņas izriet, ka /pers. E/ tieši pēc 2014.gada 6.augusta radušās jaunas papildus saistības, proti, viņam līdz 2014.gada 6.augustam bijušas nenokārtotas saistības par kopējo summu 1778,84 EUR, bet pēc 2014.gada 6.augusta saistības pieaugušas par 27 901,60 EUR.

Uzskata, ka gan tiesas spriedums civillietā Nr.C33435413, gan šajā lietā esošais materiālu kopums ļauj secināt, ka atbildētāju darbības bijušas saskaņotas, ar mērķi aizsargāt savu aktīvu – nekustamo īpašumu, lai kreditori nevarētu uz to vērst piedziņu. Dzīvojot laulībā un ļaujot izmantot savu bankas kontu, nav iespējams, ka /pers. B/ nebūtu stāstījusi /pers. E/ par celto prasību, kas nozīmē, ka viņa brīdinājusi /pers. E/ par šo faktu.

Pārstāvis lūdzis tiesu: 1) pieaicināt lietā kā otru atbildētāju /pers. E/; 2) vērst piedziņu uz atbildētājai /pers. B/ piederošo nekustamo īpašumu /Nekustamais īpašums/, kas ierakstīts Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Ādažu novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, kadastra Nr./kadastra numurs/, par kopējo summu 6472,77 EUR; 3) noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus pa seši no simta gadā no parāda pamatsummas; 4) piedzīt no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam samaksāto valsts nodevu un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus; 5) piedzīt no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam izdevumus par zvērināta advokāta palīdzību sakarā ar juridiskās palīdzības sniegšanu šajā civillietā.

Prasības grozījumi pamatoti uz Civillikuma 1.pantu, 115.panta trešo daļu, 1415., 1759., 1765.pantu (lietas 1.sējuma 81.-84.lapa).

Ar Bauskas rajona tiesas tiesneses 2017.gada 27.februāra lēmumu rezolūcijas veidā nolemts aicināt /pers. E/ kā atbildētāju lietā (lietas 1.sējuma 81.lapa).

Ar Bauskas rajona tiesas 2017.gada 11.maija spriedumu /pers. A/ prasība apmierināta daļēji. Nospriests Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa sprieduma izpildei (lieta Nr.C33435413), kas stājies spēkā 2016.gada 18.maijā, vērst piedziņu uz ½ domājamo daļu no /pers. B/ piederošā nekustamā īpašuma/Nekustamais īpašums/, ierakstīta Ādažu novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, kā /pers. E/ piederošo daļu laulāto kopmantā līdz laulības līguma noslēgšanas dienai 2014.gada 5.augustā. No /pers. B/ par labu /pers. A/ piedzīti tiesas izdevumi 630,54 EUR apmērā. No /pers. B/ valsts labā piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8,94 EUR apmērā. Noraidīta prasība daļā par tiesību noteikšanu /pers. A/ saņemt no /pers. B/ likumiskos 6% no parāda pamatsummas un daļā par ceļa izdevumu 120 EUR atlīdzināšanu sakarā ar viņa pārstāvja ierašanos tiesas sēdē 2017.gada 11.maijā.

Tiesas spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

Konstatēts, ka lietā nav strīda, ka prasītājam ir piedziņas tiesības pret /pers. E/. Šo faktu pierāda 2016.gada 18.maijā spēkā stājies Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa spriedums, ar kuru daļēji apmierināta prasītāja prasība pret atbildētājiem /pers. B/ un /pers. E/, nospriests piedzīt no /pers. E/ par labu prasītājam zaudējumus 5238,07 EUR, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 785,71 EUR un tiesas izdevumus 448,99 EUR, kopā 6472,77 EUR, atzīt prasītājam tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no neatmaksātās zaudējumu pamatsummas, noraidīt prasību daļā pret /pers. B/, piedzīt no /pers. E/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 17,12 EUR. No sprieduma aprakstošās daļas izriet, ka prasība pret atbildētājiem celta 2013.gada 8.augustā.

Zemesgrāmatas informācija par nekustamo īpašumu liecina, ka Ādažu novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/ierakstīts nekustamais īpašums, /pers. E/ 2004.gada 30.janvārī nostiprināta īpašuma tiesība uz zemesgabalu 0,5 ha, pamatojoties uz 2003.gada 8.decembra pirkuma līgumu. Nekustamam īpašumam sākotnēji pievienota dzīvojamās mājas jaunbūve, pamatojoties uz Ādažu novada būvvaldes izziņu Nr.07-2-4-08/64, bet 2010.gada 5.janvārī šajā zemesgrāmatas nodalījumā ieraksts par dzīvojamās mājas jaunbūvi grozīts un izteikts - dzīvojamā māja. Ieraksts grozīts, pamatojoties uz 2009.gada 13.oktobra aktu par ēkas pieņemšanu ekspluatācijā. Pamatojoties uz Uzņēmuma reģistra 2014.gada 6.augusta paziņojumu Nr.20-7-122045 par laulāto mantisko attiecību reģistrāciju zemesgrāmatas nodalījumā nostiprināta atzīme, ka Uzņēmumu reģistrā 2014.gada 6.augustā reģistrētas mantiskās attiecības ar reģistra Nr.1013900 par visas mantas šķirtību starp laulātajiem, laulātie - /pers. E/ un /pers. B/. /pers. E/ īpašuma tiesība izbeigusies, bet /pers. B/ 2014.gada 18.septembrī nostiprināta īpašuma tiesība uz visu nekustamo īpašumu, pamatojoties uz 2014.gada 5.augusta laulības līgumu.

Izdruka no Laulāto mantisko attiecību reģistra liecina, ka laulība starp /pers. E/ un /pers. B/ noslēgta 1999.gada 16.oktobrī Rīgas Vidzemes priekšpilsētas dzimtsarakstu nodaļā.

Tādējādi tiesa atzinusi, ka 2013.gada 8.augustā, kad prasītājs cēlis prasību tiesā, starp atbildētājiem pastāvēja likumiskās mantiskās attiecības. Ņemot vērā, ka nekustamais īpašums iegūts atbildētāju laulības laikā, secināts, ka līdz 2014.gada 5.augustam, kad starp atbildētājiem noslēgts laulības līgums par visas mantas šķirtību, nekustamais īpašums Civillikuma 89.panta otrās daļas izpratnē bija viņu kopīga manta.

Prasībā norādīto, ka līdz laulības līguma par visas mantas šķirtību noslēgšanai nekustamais īpašums bija atbildētāja /pers. E/ atsevišķa manta, tiesa atzinusi par prasītāja subjektīvo viedokli, jo nekustamā īpašuma iegūšanas un tā sastāva papildināšanas pamats neatbilst nevienam no Civillikuma 91.panta pirmajā daļā noteiktajam atsevišķās mantas rašanās (iegūšanas) pamatam, un tas nav paplašināms. Uz to arī norāda fakts, ka, pretēji Civillikuma 91.panta otrās daļas nosacījumam, līdz 2014.gada 5.augustam zemesgrāmatā nebija nostiprināts, ka nekustams īpašums būtu atbildētāja /pers. E/ atsevišķa manta.

Lietā nodibināts, ka ar 2014.gada 5.augusta laulības līguma noslēgšanu atbildētāju nekustamais īpašums pārgājis vienīgi /pers. B/ īpašumā un citas mantas, uz ko vērst piedziņu, /pers. E/ nav. Tā rezultātā prasītājam liegta Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa sprieduma (lieta Nr.C33435413) izpilde. Šo faktu apliecina Rīgas apgabaltiesas 54.iecirkņa zvērināta tiesu izpildītāja Kaspara Selecka 2016.gada 30.jūnija izziņa izpildu lietā Nr.01856/054/2016.

Lai izšķirtu jautājumu par piedziņas vēršanu uz atbildētājam /pers. E/ piederējušu daļu laulāto kopmantā līdz laulības līguma noslēgšanai 2014.gada 5.augustā, kas arī atzīstams par pamatu /pers. E/ pieaicināšanai lietā par atbildētāju, tiesa izvērtējusi prasītāja kā kreditora tiesības un atbildētāja /pers. E/ kā parādnieka saistības pret prasītāju, kas pastāvējušas pirms laulības līguma noslēgšanas, to kopsakarā ar Civillikuma 1401. un 1402.panta noteikumiem.

Konstatēts, ka starp prasītāju un atbildētāju /pers. E/ pastāvējis darījums par materiālu piegādi ar diviem izpildes termiņiem – 2012.gada novembra un decembra mēnesī. Ņemot vērā, ka atbildētājs /pers. E/ materiālus noteiktajā termiņā prasītājam nepiegādāja, tad pēc šo termiņu beigām (2012.gada decembra un 2013.gada janvāra mēnesī) prasītājam radās tiesības atprasīt atbildētājam /pers. E/ par materiāliem samaksātās naudas atdošanu. Tieši no šī laika Civillikuma izpratnē prasītājs uzskatāms par atbildētāja /pers. E/ kreditoru, ko tiesas sēdē arī atzina atbildētājas pilnvarotā pārstāve.

Līdz ar to tiesas ieskatā atbildētāju arguments, ka /pers. E/ laulības līguma noslēgšanas brīdī nevarēja paredzēt un viņam nebija pienākuma paredzēt, ka nākotnē pret viņu tiks celta prasība, atzīstams par kļūdainu tā iemesla dēļ, ka prasītājs par atbildētāja /pers. E/ kreditoru kļuva nevis 2015.gada 2.oktobrī, bet 2012.gada decembrī un 2013.gada janvārī, tas ir laikā, kad starp atbildētājiem pastāvēja laulāto likumiskās mantiskās attiecības un šis fakts atbildētājiem bija zināms. To apliecina Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa spriedums lietā Nr.C33435413 un lietā esošie materiāli (prasītāja naudas maksājumi uz atbildētājas /pers. B/ bankas kontu un e-pasta sarakste ar atbildētāju /pers. E/).

Ņemot vērā, ka prasītājs par atbildētāja /pers. E/ kreditoru kļuva laikā, kad starp atbildētājiem pastāvēja laulāto likumiskās mantiskās attiecības, tiesa atzinusi, ka ar laulības līguma noslēgšanu atbildētājs /pers. E/ nevarēja atbrīvoties no savām saistībām pret prasītāju.

Tādējādi tiesa secinājusi, ka prasība atzīstama par pamatotu un apmierināmu daļā par piedziņas vēršanu uz atbildētājam /pers. E/ piederējušu mantu līdz 2014.gada 5.augustam, lai izpildītu spēkā stājušos Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa spriedumu (lieta Nr.C33435413). Ņemot vērā, ka tiesai pastāv šaubas par precīzu atbildētāja /pers. E/ daļu laulāto kopīgajā mantā, ņemot vērā Civillikuma 89.panta nosacījumus, pieņemams, ka atbildētājam /pers. E/ līdz laulības līguma noslēgšanai piederēja ½ domājamā daļa no laulības laikā iegūtā nekustamā īpašuma. Šī iemesla dēļ piedziņa vēršama tikai uz nekustamā īpašuma ½ daļu, bet ne visu nekustamo īpašumu.

Prasītāja lūgumu noteikt viņam tiesības par laiku līdz spriedumu izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos 6% no simta gadā no parāda pamatsummas, tiesa atzinusi par nepamatotu un noraidāmu, jo prasība celta par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu tiesas sprieduma izpildei, bet ne parāda vai zaudējumu piedziņu, kas būtu par pamatu prasītāja tiesību noteikšanai saņemt likumiskos nokavējuma procentus. Turklāt ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa spriedumu lietā Nr.C33435413 prasītājam jau ir atzītas tiesības saņemt likumiskos 6% no neatmaksāto zaudējumu pamatsummas.

Saskaņā ar 2017.gada 3.maija rēķinu Nr.J17/5-3 un izdruku no internetbankas prasītājs pārstāvim samaksāja 120 EUR par ceļa izdevumiem uz tiesas sēdi 2017.gada 11.maijā, bet attaisnojuma dokumenti, ka šāda summa faktiski izlietota sakarā ar ierašanos tiesas sēdē, nav iesniegti, tādēļ šajā daļā tiesa atzinusi, ka prasītāja pilnvarotā pārstāvja lūgums atzīstams par nepamatotu un noraidāmu (lietas 1.sējuma 217.-221.lapa).

Ar Bauskas rajona tiesas tiesneses 2017.gada 21.jūnija lēmumu nolemts labot Bauskas rajona tiesas 2017.gada 19.maija sprieduma civillietā Nr.C33656016 /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ un /pers. E/ par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu pārrakstīšanās kļūdu, aizstājot sprieduma ievaddaļā sprieduma taisīšanas laiku no „2017.gada 11.maijā" uz „2017.gada 19.maijā" (lietas 1.sējuma 234.lapa).

Par minēto spriedumu atbildētāja /pers. B/ iesniegusi apelācijas sūdzību, norādot, ka pārsūdz spriedumu prasības apmierinātajā daļā par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu un tiesas izdevumu piedziņu prasītāja labā, kā arī daļā, ar kuru no atbildētājas valsts labā piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Iebilstot pret spriedumā izklāstītajiem argumentiem, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka pirmās instances tiesa nepareizi secinājusi, ka no Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa sprieduma aprakstošās daļas izriet, ka prasība pret atbildētājiem celta 2013.gada 8.augustā. Apstāklis, ka prasība sākotnēji celta tikai pret /pers. B/, izriet no civillietas Nr.C33435413 materiālos esošā Rīgas rajona tiesas tiesneses 2013.gada 18.septembra civillietas ierosināšanas lēmuma.

Vienlaikus secina, ka pirmās instances tiesas spriedums nesatur argumentāciju, kāpēc strīda izšķiršanā par noteicošo apstākli, uz kura pamata prasība apmierināta, uzskatāms brīdis, kad prasītājs kļuvis par /pers. E/ kreditoru, nevis brīdis, kad prasītājs uzsācis savu aizskarto tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā, ceļot attiecīgu prasību.

Uzskata, ka pirmās instances tiesa nav devusi juridisku novērtējumu apstāklim, ka uz laulības līguma noslēgšanas brīdi un tā reģistrēšanas zemesgrāmatā brīdī vienīgā atbildētāja civillietā Nr.C33435413 bija /pers. B/, uz kuras vārda reģistrēts nekustamais īpašums.

Secina, ka tiesa, nospriežot Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa sprieduma izpildei (lieta Nr.C33435413), kas stājies spēkā 2016.gada 18.maijā, vērst piedziņu, paplašinājusi prasības pieteikumā izvirzītā prasījuma robežas, atbilstoši kuram lūgts vērst piedziņu uz konkrētu naudas summu 6472,77 EUR.

Pirmās instances tiesa apelatores ieskatā nav ņēmusi vērā apstākli, ka strīdā starp tām pašām pusēm un par to pašu priekšmetu jau ir likumīgā spēkā stājies tiesas spriedums - Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa spriedums civillietā Nr.C33435413. Faktiski izveidojusies situācija, kad sākotnēji celtās prasības priekšmets (naudas piedziņa) ir tāds pats kā izskatāmās civillietas priekšmets, savukārt prasītājs izskatāmajā civillietā cēlis prasību, tāpēc ka viņam ir iebildumi par sprieduma izpildīšanas kārtību. Līdz ar to tiesvedību civillietā vajadzēja izbeigt.

Atzīmē, ka izskatāmās civillietas ietvaros prasītājam nepastāv materiāltiesisks prasījums pret /pers. E/ un no sprieduma nav saprotams, kādā veidā tas izpildāms daļā pret /pers. E/. Prasītājs prasības pieteikumā nav apstrīdējis starp prasītāju un /pers. E/ šobrīd pastāvošās tiesības vai lūdzis konstatēt to esamību vai neesamību, tāpēc tiesa nepamatoti norādījusi, ka par /pers. E/ kā atbildētāja pieaicināšanas pamatu uzskatāma jautājuma izšķiršana par pagātnē pastāvošu tiesību, kuras uz šo brīdi nepastāv, esamību.

Vērš uzmanību, ka uz nekustamo īpašumu, uz kura ½ domājamo daļu izskatāmās civillietas ietvaros vērsta piedziņa par labu prasītājam, nostiprināta hipotēka par labu AS „ABLV Bank", pieņemtais spriedums skar AS „ABLV Bank" tiesības un pienākumus, līdz ar to AS „ABLV Bank" civillietā bija pieaicināma kā trešā persona.

Pie apstākļiem, kad AS „ABLV Bank" ir hipotēkas pirmtiesība uz visu nekustamo īpašumu, savukārt sprieduma spēkā stāšanās gadījumā zemesgrāmatā uz ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma tiktu reģistrēta piedziņas atzīme par labu prasītājam un ½ domājamā daļa no nekustamā īpašuma tiktu pārdota izsolē, apelatorei nav saprotams, kādā apjomā saglabātos bankas tiesības uz iespējamo piedziņas vēršanu uz ķīlas priekšmetu un kādā veidā pie konkrētiem apstākļiem spriedums izpildāms.

Norāda, ka izdevumi par advokāta palīdzību uzskatāmi par ar lietas vešanu saistītajiem izdevumiem, bet pirmās instances tiesa kļūdaini no /pers. B/ par labu prasītājam piedzinusi tiesas izdevumus par advokāta palīdzību 550 EUR apmērā. Atbilstoši civilprocesuālo tiesību normām, šādi izdevumi uzskatāmi par tiesāšanās izdevumiem vai par ar lietas vešanu saistītajiem izdevumiem. Tāpat nav saprotams, kāpēc tiesa tiesāšanās izdevumus gan par labu prasītājam, gan par labu valstij nospriedusi piedzīt tieši no atbildētājas /pers. B/.

Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz tiesu: 1) noraidīt /pers. A/ prasību pret /pers. B/ un /pers. E/ par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu/Nekustamais īpašums/, ar kadastra Nr./kadastra numurs/; 2) atcelt Bauskas rajona tiesas 2017.gada 19.maija spriedumu civillietā Nr.C33656016 un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā (lietas 2.sējuma 11.-15.lapa).

Prasītājs/pers. A/ iesniedzis rakstveida paskaidrojumu par atbildētājas /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību, norādot, ka tā ir nepamatota un iesniegta ar mērķi, lai novilcinātu prasītājam iespēju piedzīt zaudējumus.

Paskaidrojumu iesniedzējs norāda, ka apelācijas sūdzībā minētais arguments par parāda esamību neiztur kritiku, jo jau 2016.gada 27.aprīļa spriedumā lietā Nr.C33435413 minēts, ka prasītājs ilgstoši e-pasta sarakstē sarakstījies ar /pers. E/ par naudas atgūšanu, kas pierāda to, ka /pers. E/ bija zināms par parāda esamību pret prasītāju.

Bauskas rajona tiesa paskaidrojumu iesniedzēja ieskatā nonākusi pie pareiza secinājuma un pareizi novērtējusi lietas faktiskos apstākļus, jo visi lietas materiāli apliecina, ka abi atbildētāji darbojušies saskaņoti.

Nepiekrīt apelatores viedoklim, ka tiesa pārkāpusi prasījuma robežas, ka strīdā starp tām pašām pusēm un par to pašu priekšmetu jau taisīts spriedums, kas stājies likumīgā spēkā, jo civillieta Nr.C33435413 bija par naudas piedziņu, nevis par piedziņas vēršanu uz ½ domājamo daļu.

Uzskata, ka Bauskas rajona tiesa savā spriedumā pareizi norādījusi, ka, lai izšķirtu jautājumu par piedziņas vēršanu uz atbildētājam /pers. E/ piederējušu daļu laulāto kopmantā līdz laulības līguma noslēgšanai 2014.gada 5.augustā, /pers. E/ pieaicināms lietā par atbildētāju.

Tāpat uzskata, ka prasītājam nav jāprasa nodrošinātā kreditora AS „ABLV Bank" piekrišana, lai vērstu piedziņu uz ½ no nekustamā īpašuma. Atbildētāji varēja izteikt lūgumu, lai lietas izskatīšanā tiktu pieaicināta AS „ABLV Bank", bet to nav darījuši, līdz ar ko nav izmantojuši sev ar likumu piešķirtās tiesības.

Papildus vērš tiesas uzmanību uz to, ka gan spriedums civillietā Nr.C33435413, gan šajā lietā esošais materiālu kopums ļauj izdarīt secinājumu, ka atbildētāji visas darbības saskaņojuši, darbojušies ar mērķi aizsargāt savu ģimenes aktīvu - nekustamo īpašumu, lai kreditori nevarētu uz to vērst piedziņu. Dzīvojot laulībā, ļaujot izmantot savu bankas kontu, ir neiespējams fakts, ka /pers. B/ nebūtu stāstījusi /pers. E/, ka pret viņu ir celta prasība par parāda piedziņu, kas nozīmē, ka viņa brīdināja par šo faktu. Saprotot, ka prasītāja prasība ir daudz mazāka kā pārējais kreditoru kopums, /pers. E/ pārrakstīja sev piederošo īpašumu uz sievas vārda un noslēdza līgumu par visas mantas šķirtību.

Uzsver, ka prasītājam ir tiesības vērst piedziņu uz atbildētājai piederošo nekustamo īpašumu, jo laulības līguma noslēgšana starp atbildētāju un parādnieku netraucē prasītajam celt prasību, pamatojoties uz Civillikuma 115.panta trešo daļu, jo neraugoties uz laulības līguma noteikumiem un līgumslēdzēju nodomu, prasītājs var īstenot savas iegūtās tiesībās uz piedziņu, neapstrīdot laulības līgumu.

Atzīmē, ka šobrīd prasītājs ir nostādīts neapskaužamā situācijā, /pers. E/ aktīvu nav, ir tikai saistības, ko apliecina spriedums civillietā Nr.C33435413 un šajā lietā iesniegtā tiesu izpildītāja izziņa. Atbildētājs savu vienīgo aktīvu (nekustamo īpašumu) atdevis (bez atlīdzības) sievai.

Līdz ar to paskaidrojumu iesniedzējs lūdz noraidīt atbildētājas /pers. B/ apelācijas sūdzību kā nepamatotu un piedzīt no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam izdevumus par zvērināta advokāta palīdzību sakarā ar juridiskās palīdzības sniegšanu šajā civillietā (lietas 2.sējuma 28.-33.lapa).

Tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzējas atbildētājas /pers. B/ pilnvarotā pārstāve /pers. D/ apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apmērā, sniedza apelācijas sūdzībā norādītajam analogus paskaidrojumus.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Daumants Krasts apelācijas sūdzību neatzina, prasību uzturēja tādā apmērā, kā to apmierinājusi pirmās instances tiesa, sniedza prasības pieteikumā un rakstveida paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norādītajam analogus paskaidrojumus.

Tiesas sēdē atbildētājs /pers. E/ nav ieradies, nav ziņojis tiesai par saviem neierašanās iemesliem, atbildētājam par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā (lietas 2.sējuma 71.lapa). Attiecībā par iepriekšējo tiesas sēdi 2018.gada 28.februārī tiesā saņemts iesniegums, kurā lūgts atlikt 2018.gada 1.martā nozīmēto tiesas sēdi saslimšanas dēļ (lietas 2.sējuma 59.lapa).

Tādējādi tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu nolēma izskatīt lietu bez atbildētāja /pers. E/ piedalīšanās tiesas sēdē, ņemot vērā, ka par tiesas sēdes laiku un vietu viņām paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kartībā.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies apelācijas sūdzības iesniedzējas atbildētājas /pers. B/ pilnvarotās pārstāves /pers. D/ un prasītāja /pers. A/ pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Daumanta Krasta paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, apelācijas sūdzības motīvus, uzskata, ka prasība ir apmierināma tādā apmērā, kā to apmierinājusi pirmās instances tiesa.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmajai daļai, *apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.*

Atbildētāja/pers. B/ savā apelācijas sūdzībā norādījusi, ka pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu prasības apmierinātajā daļā par piedziņas vēršanu uz ½ domājamo daļu no /pers. B/ piederošā nekustamā īpašuma /Nekustamais īpašums/, daļā par tiesas izdevumu piedziņu prasītāja labā 630,54 EUR apmērā un daļā, ar kuru no atbildētājas valsts labā piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 8,94 EUR apmērā.

Atbildētājs/pers. E/ un prasītājs /pers. A/ pirmās instances tiesas spriedumu nav pārsūdzējuši. Līdz ar to pirmās instances tiesas sprieduma prasības noraidītajā daļā par tiesību noteikšanu prasītājam saņemt no atbildētājas /pers. B/ likumiskos 6% no parāda pamatsummas un daļā par ceļa izdevumu 120 EUR atlīdzināšanu sakarā ar viņa pārstāvja ierašanos tiesas sēdē 2017.gada 11.maijā stājies likumīgā spēkā.

Prasītāja pārstāvis apelācijas instances tiesas sēdē prasību uzturēja tādā apmērā, kā to apmierinājusi pirmās instances tiesa.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu *sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.*

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar ko ir pamats pievienoties pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai, kā to paredz Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa.

Lietā nepastāv strīds, ka ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa spriedumu, izskatot civillietu Nr.C33435413 /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ un /pers. E/, ar trešo personu SIA „BK-INVEST", par parāda piedziņu, prasība apmierināta daļēji. No /pers. E/ par labu /pers. A/ piedzīti zaudējumi 5238,07 EUR, ar lietas vešanu saistītie izdevumi 785,71 EUR un tiesas izdevumi 448,99 EUR, kopā 6472,77 EUR. /pers. A/atzītas tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no neatmaksātās zaudējumu pamatsummas. Prasība daļā pret /pers. B/ noraidīta. No /pers. E/ par labu valstij piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 17,12 EUR (lietas 1.sējuma 10.-18.lapa). Spriedums stājies likumīgā spēkā 2016.gada 18.maijā.

Rīgas rajona tiesas tiesneses 2013.gada 14.augusta lēmums par prasības pieteikuma pieņemšanu un civillietas Nr.C33435413 ierosināšanu apliecina, ka sākotnēji /pers. A/ prasību par parāda piedziņu cēlis pret /pers. B/ (lietas 1.sējuma 58.lapa).

Ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa spriedumu civillietā Nr.C33435413 konstatēts, ka 2015.gada 2.novembrī prasītājs /pers. A/ prasību grozījis, norādot, ka prasību par parāda piedziņu ceļ pret atbildētājiem /pers. B/ un /pers. E/, ar trešo personu SIA „BK-INVEST" (lietas 1.sējuma 10.lapa).

No zvērināta tiesu izpildītāja Kaspara Selecka 2016.gada 30.jūnija izziņas Nr.09139/054/2016-NOS izpildu lietā Nr.01856/054/2016 redzams, ka, pamatojoties uz Rīgas rajona tiesas 2016.gada 31.maijā izsniegto izpildu rakstu lietā Nr.C33435413 par parāda un procentu 6486,55 EUR piedziņu no /pers. E/ par labu /pers. A/, piemērojot Civilprocesa likuma 557.panta pirmajā, otrajā un trešajā punktā paredzētos piespiedu izpildes līdzekļus, parāda piedziņa no /pers. E/ nav iespējama (lietas 1.sējuma 20.lapa).

No lietas materiālos esošā Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Ādažu novada zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/redzams, ka, pamatojoties uz 2014.gada 5.augusta laulības līgumu, ar Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša 2014.gada 18.septembra lēmumu, /pers. B/ nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /Nekustamais īpašums/ar kadastra Nr./kadastra numurs/, kas sastāv no zemesgabala ar kadastra apzīmējumu /kadastra numurs/, 0,5 ha platībā, uz kura atrodas dzīvojamā māja, kadastra apzīmējums /kadastra apzīmējums/, /pers. E/ īpašuma tiesība izbeigusies.

2008.gada 3.augustā ar Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmumu, pamatojoties uz 2008.gada 22.februāra hipotekārā kredīta līgumu Nr.08-K-0503, 2008.gada 22.februāra hipotēkas līgumu Nr.08-K-0503/01, nostiprināta hipotēka par labu AS „Aizkraukles banka" (tagad nosaukums AS „ABLV Bank") par summu 185 558,40 Ls apmērā, vienlaikus noteikts aizliegums bez bankas rakstiskas piekrišanas nekustamo īpašumu dāvināt, atsavināt, sadalīt, apgrūtināt ar lietu tiesībām, ieķīlāt trešajām personām vai citādi samazināt ķīlas vērtību, ieraksti grozīti 2014.gada 18.septembrī ar Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneša lēmumu, pamatojoties uz 2014.gada 18.augusta papildvienošanos hipotekārā kredīta līgumam Nr.08-K-0503, 2014.gada 8.septembra papildvienošanos hipotekārā kredīta līgumam Nr.08-K-0503, 2014.gada 18.augusta hipotēkas līguma Nr.08-K-0503/01 pārjaunojuma līgumu, 2014.gada 8.septembra papildvienošanos hipotēkas līguma Nr.08-K-0503/01 pārjaunojuma līgumu (lietas 1.sējuma 21.-27.lapa).

Laulāto mantisko attiecību reģistra dati apliecina, ka 2014.gada 5.augustā starp laulātajiem /pers. B/ un /pers. E/ noslēgts līgums par visas mantas šķirtību (lietas 1.sējuma 28.-29.lapa).

Apelācijas sūdzībā atbildētāja /pers. B/ norādījusi, ka nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka strīda izšķiršanā par noteicošo apstākli, uz kura pamata prasība apmierināta, uzskatāms brīdis, kad prasītājs kļuvis par /pers. E/ kreditoru, nevis brīdis, kad prasītājs uzsācis savu no /pers. E/ puses aizskarto tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā, ceļot attiecīgu prasību.

Argumentējot savu viedokli, atbildētāja /pers. B/ apelācijas sūdzībā norādījusi, ka strīdā starp tām pašām pusēm un par to pašu priekšmetu jau ir likumīgā spēkā stājies tiesas spriedums - Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa spriedums civillietā Nr.C33435413. Faktiski izveidojusies situācija, kad sākotnēji celtās prasības priekšmets (naudas piedziņa) ir tāds pats kā izskatāmās civillietas priekšmets, savukārt prasītājs izskatāmajā civillietā cēlis prasību, tāpēc ka viņam ir iebildumi par sprieduma izpildīšanas kārtību.

Izvērtējusi apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildumus pret pirmās instances tiesas spriedumu, apelācijas instances tiesa atzīst tos par nepamatotiem.

Civillikuma 89.panta otrā daļa noteic, ka *viss, ko laulības laikā laulātie iegūst kopīgi vai viens no viņiem, bet ar abu laulāto līdzekļiem vai ar otra laulātā darbības palīdzību, ir abu laulāto kopīga manta; šaubu gadījumā jāpieņem, ka šī manta pieder abiem līdzīgās daļās.*

Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas konstatētajam, ka 2013.gada 8.augustā, kad prasītājs cēla prasību tiesā, starp atbildētājiem pastāvēja likumiskās mantiskās attiecības. Ņemot vērā, ka nekustamais īpašums iegūts atbildētāju laulības laikā, pareizi secināts, ka līdz 2014.gada 5.augustam, kad starp atbildētājiem noslēgts laulības līgums par visas mantas šķirtību, nekustamais īpašums Civillikuma 89.panta otrās daļas izpratnē bija viņu kopīga manta.

Tādējādi apelācijas instances tiesa atzīst par pareizu pirmās instances tiesas secinājumu, ka starp prasītāju un atbildētāju /pers. E/ pastāvējis darījums par materiālu piegādi ar diviem izpildes termiņiem – 2012.gada novembra un decembra mēnesī. Ņemot vērā, ka atbildētājs /pers. E/ materiālus noteiktajā termiņā prasītājam nepiegādāja, tad pēc šo termiņu beigām (2012.gada decembrī un 2013.gada janvāra mēnesī), prasītājam radās tiesības atprasīt atbildētājam /pers. E/, lai par materiāliem samaksātā nauda viņam tiktu atdota. Tieši no šī laika Civillikuma izpratnē prasītājs uzskatāms par atbildētāja /pers. E/ kreditoru.

Civillikuma 115.panta trešajā daļā paredzēts, ka *laulības līguma noteikumi, kas aprobežo trešo personu iegūtās tiesības uz laulāto mantu, šīs trešās personas nesaista.*

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 10.marta spriedumā lietā Nr.SKC-146/2014, uz ko atsaukusies pirmās instances tiesa, norādīts, ka *kreditors var celt tiesā prasību par piedziņas vēršanu uz parādniekam saistību izpildes pienākuma rašanās vai pastāvēšanas laikā piederējušo mantu.*

Nav pamatots apelatores arguments, ka tiesa, nospriežot: „Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa sprieduma izpildei (lieta Nr.C33435413), kas stājies spēkā 2016.gada 18.maijā, vērst piedziņu", paplašinājusi prasības pieteikumā izvirzītā prasījuma, atbilstoši kuram lūgts vērst piedziņu uz konkrētu naudas summu 6472,77 EUR, robežas.

Ceļot prasību tiesā par piedziņas vēršanu uz atbildētājas /pers. B/ mantu par kopējo summu 6472,77 EUR, prasītājs lūdzis noteikt viņam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus 6% gadā no parāda pamatsummas.

Tiesa šo prasījumu noraidījusi, jo ar Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa spriedumu prasītājam jau atzītas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neatmaksāto zaudējumu pamatsummas, savukārt šī prasība celta minētā sprieduma izpildes nodrošināšanai.

Līdz ar to pirmās instances tiesa strīdu izšķīrusi atbilstoši celtās prasības pamatam un mērķim.

Apelācijas instance tiesa nepiekrīt atbildētājas argumentam, ka spriedums skar AS „ABLV Bank", kura civillietā nav pieaicināta kā lietas dalībnieks, tiesības un pienākumus.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 600.panta trešās un ceturtās daļas noteikumiem, vēršot piedziņu uz nekustamo īpašumu, tiesu izpildītājs noskaidro hipotekārā parāda apmēru, kā arī, atbilstoši Civilprocesa likuma 602.pantam, hipotekārais kreditors ir tiesīgs piedalīties izsolē, savukārt nauda hipotekārā parāda apmērā saglabājama tiesu izpildītāja depozīta kontā līdz izpildu dokumentu saņemšanai.

Līdz ar to hipotekārā kreditora tiesības un pienākumi ar spriedumu par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu netiek aizskarti, kā rezultātā sprieduma atcelšanai nav pamata, jo trešās personas var pieaicināt piedalīties lietā pēc pušu lūguma, un, ja tāda nav bijis, tiesa pati trešās personas lietā nevar pieaicināt, ja tās pašas nav izteikušās vēlmi iestāties lietā.

Pirmās instances tiesa pareizi izlēmusi jautājumus par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Iesniedzot prasības grozījumus, prasītājs lietā kā atbildētāju norādījis /pers. E/, taču nekādi prasījumi pret viņu nav izvirzīti, līdz ar to tiesas izdevumu piedziņai no viņa nav tiesiska pamata un tie, apmierinot prasību, piedzenami no nekustamā īpašuma īpašnieces /pers. B/.

Tādējādi pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas apstākļus, devusi lietā esošajiem pierādījumiem pareizu juridisku novērtējumu un taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, to pamatojot ar apstākļiem, kas nodibināti pārbaudot iesniegtos pierādījumus, un piemērojusi atbilstošās materiālo un procesuālo tiesību normas, kā rezultātā atbildētājas /pers. B/ apelācijas sūdzības apmierināšanai nav pamata.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu *pusei, kuras labā taisīts spriedums tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.*

Tā kā prasība tiek apmierināta, no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam piedzenami samaksātie tiesas izdevumi.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 33.panta otrajai daļai, *tiesas izdevumi ir: 1) valsts nodeva; 2) kancelejas nodeva; 3) ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.*

Iesniedzot prasības pieteikumu, prasītājs samaksājis valsts nodevu 71,14 EUR (lietas 1.sējuma 7.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (lietas 1.sējuma 8.lapa), papildus prasītājs samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (lietas 1.sējuma 85.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.pantam, no atbildētājas /pers. B/ prasītāja labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi.

Prasītājs samaksājis zvērinātam advokātam Daumantam Krastam 2016.gada 3.augustā par prasības pieteikuma sagatavošanu un pārstāvību civillietā 350 EUR (lietas 1.sējuma 34.lapa), ko apliecina AS „Swedbank" i-bankas izdruka (lietas 1.sējuma 35.lapa), 2017.gada 13.martā par pārstāvību tiesā 2017.gada 10.aprīlī 200 EUR (lietas 1.sējuma 216.lapa), ko apliecina AS „Swedbank" i-bankas izdruka (lietas 1.sējuma 217.lapa), 2017.gada 30.oktobrī par paskaidrojumu sagatavošanu 250 EUR (lietas 2.sējuma 34.lapa), ko apliecina AS „Swedbank" i-bankas izdruka (lietas 2.sējuma 35.lapa), 2017.gada 28.decembrī par pārstāvību civillietā 2018.gada 1.martā 120 EUR (lietas 2.sējuma 56.lapa), ko apliecina AS „Swedbank" i-bankas izdruka (lietas 2.sējuma 57.lapa), 2018.gada 18.aprīlī par pārstāvību civillietā 2018.gada 7.jūnijā 120 EUR (lietas 2.sējuma 78.lapa), ko apliecina AS „Swedbank" i-bankas izdruka (lietas 2.sējuma 79.lapa), kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta d) apakšpunktu piedzenami no atbildētājas /pers. B/ par labu prasītājam, tādējādi kopā piedzenot 1040 EUR. Minētā summa atzīstama par samērīgu, ievērojot lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, proti, notikušo tiesas sēžu skaitu un ilgumu, prasības pieteikuma sagatavošanai un paskaidrojumu sagatavošanai nepieciešamo laiku.

Līdz ar to prasītājam atlīdzināmi tiesāšanās izdevumi kopsummā 1120,54 EUR apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam, no atbildētājas /pers. B/ par labu valstij piedzenami iepriekš nesamaksātie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu. Kopējo pasta izdevumu apmērs pirmās instances tiesā ir 18,34 EUR, apelācijas instances tiesā 1,12 EUR, kopā 19,46 EUR, kas apstiprinās ar uzziņu par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem (lietas 1.sējuma 2.lapa) un sarakstiem par vairumā nodotajiem vienkāršajiem sūtījumiem (lietas 2.sējuma 73.-76.lapa). Prasītājs samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,40 EUR (lietas 1.sējuma 8., 85.lapa). Līdz ar to no atbildētājas /pers. B/ valsts labā piedzenamā summa sastāda 10,06 EUR (18,34+1,12-9,40).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz norādīto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 432., 433., 434.pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ prasību pret /pers. B/ (/pers. B/) un /pers. E/ par piedziņas vēršanu uz nekustamo īpašumu apmierināt.

Rīgas rajona tiesas 2016.gada 13.aprīļa sprieduma izpildei civillietā Nr.C33435413, kas stājies spēkā 2016.gada 18.maijā, vērst piedziņu uz ½ domājamo daļu no /pers. B/ (/pers. B/) piederošā nekustamā īpašuma /Nekustamais īpašums/, reģistrēts Rīgas rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Ādažu novada zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/, kadastra Nr./kadastra numurs/, kā /pers. E/ piederošu daļu laulāto kopmantā līdz laulības līguma noslēgšanas dienai 2014.gada 5.augustā.

Piedzīt no /pers. B/ (/pers. B/) par labu /pers. A/ tiesas izdevumus - valsts nodevu 71,14 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,40 EUR un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1040 EUR, kopā 1120,54 EUR (viens tūkstotis viens simts divdesmit *euro* 54 centi).

Piedzīt no /pers. B/ (/pers. B/) par labu valstij izdevumus par tiesas dokumentu piegādi un izsniegšanu 10,06 EUR (desmit *euro* 6 centi).

Izdevumu par tiesas dokumentu piegādi un izsniegšanu 10,06 EUR samaksa veicama: saņēmējs Tiesu administrācija, konts Nr.LV51TREL2190458019000, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: EKK 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C33656016.

Noteikt atbildētājai /pers. B/ (/pers. B/) termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt trīsdesmit dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā un iemaksājot drošības naudu 300 EUR apmērā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Skudra
Tiesneses S.Maršāne
I.Belicka